

LETNIK XXV, SEPTEMBER-OKTOBER 2017

Mir
9-10

Odmev Medžugorja

OSREDNJA TEMA: MOLITEV

***Sporočilo Kraljice miru po vidkinji Mariji Pavlović Lunetti
25. avgusta 2017***

"Dragi otroci!

Danes vas kličem, da bi bili ljudje molitve.

Molite, dokler vam molitev ne postane radost in srečanje z Najvišjim.

On bo preobrazil vaše srce in postali boste ljudje ljubezni in miru.

Ne pozabite, otročiči, da je satan močan in da vas želi odvrniti od molitve.

Ne pozabite, da je molitev skrivni ključ srečanja z Bogom.

Zato sem z vami, da vas vodim.

Ne opustite molitve.

Hvala vam, ker ste se odzvali mojemu klicu."

***Sporočilo Kraljice miru po vidkinji Mariji Pavlović Lunetti
25. septembra 2017***

"Dragi otroci!

Kličem vas, da bi bili radodarni v odrekhanju, postu in molitvi za vse tiste, ki so v preizkušnjah, a so vaši bratje in sestre.

Na poseben način vas prosim, da molite za duhovnike in vse posvečene, da bi še bolj goreče ljubili Jezusa, da bi Sveti Duh napolnil njihova srca z radostjo, da bi pričevali nebesa in nebeške skrivnosti.

Mnogo duš je v grehu, ker ni tistih, ki bi se žrtvovali in molili za njihovo spreobrnjenje.

Jaz sem z vami in molim za vas, da bi vaša srca bila napolnjena z radostjo.

Hvala vam, ker ste se odzvali mojemu klicu."

IZ VSEBINE REVIJE

SPOROČILA Kraljice miru ... 2, 4

VIDCI GOVORIJO

Marija Pavlović – Lunetti ... 6

TEMA MESECA

MEDŽUGORJE JE SPODBUDA ZA
OSEBNO MOLITEV ... 9

NAMESTO INTERVJUJA ...

Marija Dugandžić ... 16

SVETNICA ZA NAŠ ČAS

Mala Arabka – sveta Mirjam ... 25

PRIČEVANJE

Molitev prej in potem ... 26

KOTIČEK MLADIH

Spomini na Mladifest 2017 ... 28

MOLITEV

Mati zadnje ure ... 32

MLADI O ...

molitvi ... 34

RAZMIŠLJANJE

Vidkinja Vicka o molitvi ... 35

Podbrdo ali Hrib prikazovanj ali Crnica?
... 37

RAZMIŠLJANJE s. Emmanuele ... 39

MARIJINI OBROKI ... 42

ROMANJA ... 45

VABILO IN OBVESTILA ... 46

Spoštovane bralke, spoštovani bralci!

Vsi vemo, kako lepo se je pogovarjati s človekom, ki nas zna poslušati, ob katerem čutimo, da nas razume, podpira, ki nam v svojih odgovorih pove resnico in nas ne pomirja s praznimi besedami. Kako lepo se je pogovarjati šele z Bogom, ki vsako človeško bitje neizmerno presega?!! A ta pogovor (pogovor z Bogom = molitev) je, žal, dosti manj naša vsakdanja praksa kot pogovor z bližnjim. Posvetili smo mu tokratno številko, a s tem smo to temo šele načeli, tako neizčrpna in raznolika je.

Marija v Medžugorju pa o molitvi ves čas govori: prosi nas zanjo, nas uči moliti, posamič, v skupnosti, predvsem pa v družini. Sedaj, v mesecu oktobru, je še prav posebna priložnost, da poživimo njej tako ljubo molitev – rožni venec.

Vsem, ki niste utegnili priti na 4. Marijin dan v Velesovem, smo pripravili 1. del pričevanja, ki ga je tam imela gospa Marija Dugandžić, mladi pa nam s svojimi vtisi skušajo pričarati tisto ozračje, ki ga pozna le Mladifest v Medžugorju. Torej je pred nami veliko dobrega branja!

Želimo vam mir in dobro!

September-oktober 2017

3

Sporočilo Kraljice miru po vidkinji Mirjani Dragičević Soldo 2. avgusta 2017

*„Dragi otroci,
po volji nebeškega Očeta, kot mati Tistega, ki vas
ljubi, sem tu z vami, da bi vam pomagala spoznati
Ga in Mu slediti. Moj Sin vam je pustil odtise
svojih stopal, da bi Mu lažje sledili.
Ne bojte se. Ne bodite negotovi, jaz sem z vami. Ne
izgublajte poguma, ker so potrebne mnoge molitve
in žrtve za tiste, ki ne molijo, ne ljubijo, ne poznajo
mojega Sina. Pomagajte jim, glejte v njih svoje
brate.*

*Apostoli moje ljubezni, prislušajte mojemu glasu v
sebi, občutite mojo materinsko ljubezen. Zato molite,
molite z dejanji, molite z darovanjem, molite z
ljubeznijo, molite z delom in mislimi v imenu mojega
Sina. Kolikor več ljubezni boste dajali, toliko več je
boste tudi prejeli. Ljubezen, ki izhaja iz ljubezni,
razsvetljuje svet. Odrešenje je ljubezen,
ljubezen pa nima konca. Ko bo moj Sin znova
prišel na zemljo, bo iskal ljubezen v vaših
srcih. Otroci moji, mnogo del ljubezni je
storil za vas. Jaz vas učim, da jih vidite,
razumete in se Mu zahvaljujete tako, da Ga
ljubite in vedno znova odpuščate bližnjim.
Ker ljubiti mojega Sina pomeni odpuščati.
Mojega Sina ne ljubite, če bližnjemu ne
morete odpustiti, če bližnjega ne morete
poskušati razumeti, če ga obsojate. Otroci
moji, čemu vam molitev, če ne ljubite in ne
odpuščate?*

Hvala vam.“

*Sporočilo Kraljice miru
po vidkinji Mirjani Dragičević Soldo 2. septembra 2017*

*"Dragi otroci,
kdo bi vam mogel bolje od mene govoriti o ljubezni in bolečini
mojega Sina.*

*Živela sem z Njim, trpela sem z Njim. Ko sem živela zemeljsko
življenje, sem čutila bolečino, ker sem bila mati. Moj Sin je
ljubil misli in dejanja nebeškega Očeta, pravega Boga. In, kot
mi je govoril, je prišel, da vas odreši. Jaz sem svojo bolečino
zaradi ljubezni skrivala, a vi, otroci moji, vi imate mnoga
vprašanja. Ne razumete bolečine. Ne razumete, da morate
zaradi Božje ljubezni sprejeti bolečino in jo prenašati.*

*Vsako človeško bitje jo bo v manjši ali večji meri
izkusilo. A z mirom v duši in v stanju milosti obstaja
upanje. To je moj Sin, Bog, rojen od Boga.*

Njegove besede so seme večnega življenja.

*Posejane v dobrih dušah prinašajo številne
sadove. Moj Sin je nosil bolečino, ker je
prevzel vaše grehe. Zato vi, otroci moji,
apostoli moje ljubezni, vi, ki trpite, vedite, da
bodo vaše bolečine postale luč in slava.*

*Otroci moji, ko prenašate bolečino, ko trpite,
vstopajo v vas nebesa, in vsem okoli sebe
dajete malo nebes in veliko upanja.*

Hvala vam."

Foto vir: <http://medjugorje.ws>

VIDCI GOVORIJO

Marija Pavlović – Lunetti 7-9/9

»JAZ VAS LJUBIM!«

Velikokrat srečam ljudi, ki so mlačni, ki ne verujejo več, ki ne vedo, kaj pomenijo zakramenti, ki ne vedo, kaj pomeni sveta maša. Ima me, da bi jih stresla in rekla: »Zbudite se, tukaj ste pod Marijnim plaščem, Marija se prikazuje vsak dan.« Meni se včasih zdi, da za nekatere ni možno storiti nič več, a Marija ne izgublja upanja. V vsakem sporočilu pravi: »Dragi otroci, hvala, ker ste se odzvali mojemu klicu.« Ko gledam Marijo, znova zaupam v vse vas. Ne jaz, Marija, ampak Nebeška Mati Marija, ker ona veruje, ko pravi: »Dragi otroci, ne pozabite, jaz sem vaša mati in vas ljubim.«

Marija je najprej vodila medžugorsko župnijo s sporočili ob četrkih, nato je začela dajati sporočila 25. v mesecu, da bi vodila vse tiste, ki želijo sprejeti njena sporočila in jih živeti. Marija nas v zadnjih letih kliče še vsakega 2.

v mesecu, ko daje sporočila in vabi vse ljudi k molitvi za tiste, ki so daleč, za tiste, ki še niso spoznali Božje ljubezni. Marija želi, da postanemo luč, luč za ta svet brez Boga, sol za to zemljo, kvas za ljudi, ki so daleč od Boga.

NISMO SAMI!

Te dni me je poklical mladenič, ki je bil pred dvema letoma v Medžugorju. Rekel mi je, da se je odločil iti v semenišče v Milano. Navdušeno sem rekla, da je zelo lepo, da bomo imeli še enega duhovnika več. Vprašala sem ga, koliko bogoslovcev se je vpisalo letos. Ko sem slišala njegov odgovor, mi je skoraj počilo srce. Rekel mi je, da so samo trije. Bila sem šokirana. Utihnila sva. Mislila sem na Lombardijo, kjer živim sedaj. Milano je največja škofija na svetu. Spraševala sem se, kje je naša prihodnost ...

Mi pa smo ravnodušni. Kje so vsi otroci, ki so bili splavljeni, vrženi v smeti, vsi ti potencialni duhovniki? Kakšen je egoizem mater in očetov, ki pravijo, da bodo imeli največ enega ali dva otroka? Če bi naši starši razmišljali tako, kot se danes razmišlja, ne bi bilo Vike, ki je iz družine z osmimi otroki, ne bi bilo mene, ki sem iz družine s šestimi otroki. Ljudje najdejo mnoga opravičila, izgovore ekonomske narave ...

Spomnim se, da v naši hiši ni bilo denarja. Ko se je Marija prikazala, nam je rekla, naj sprejmemo ljudi, naj odpremo svoja vrata, in to smo tudi storili. Pripravili smo juho za dvajset ljudi. Doma nas je bilo pet, šest, ker so v tem času starejši bratje že šli delat v tujino z očetom. Ko je bil čas kosila, so bili ljudje ponosni, ker so lahko jedli z nami za mizo našo borno kmečko hrano. Nikoli nismo

nikomur rekli, da nimamo dovolj hrane. Bilo je je vedno dovolj, ker nas je Gospod blagoslovil. Nekateri so rekli, da bodo vzeli manj, da se bodo žrtvovali, da bi lahko delili z drugimi. Tega smo se naučili z Marijo: da nismo sami, da naša družina ni sama, da naša župnija ni sama, ampak da smo ves svet. Ko gledaš z Marijinimi očmi, ne gledaš več kot konj s plašnicami na očeh, ki ne vidi ne levo ne desno; začeli smo gledati široko.

»RAČUNAM NA VAS!«

V sporočilih, ki nam jih je dajala, je Marija rekla, da je naše življenje kot roža. V Svetem pismu piše, da krepkejši živijo osemdeset let, drugi pa sedemdeset. Pravijo, da se življenje podaljšuje, da bomo živeli po sto petdeset let. Sto petdeset let – za kaj? Jest, spati? Moja mama je rekla, da to delajo tudi krave. Mi pa

Foto vir: <http://medjugorje.ws>

smo ustvarjeni po Božji podobi in ne za to zemljo, ampak za večnost. V molitvi pravimo, da potujemo po solzni dolini, Marija pa nam želi pomagati, da bi živeli nebesa na zemlji in bili srečni z njo v nebesih. Zato nam pravi: »Računam na vas.« Ona je naša prihodnost in naše upanje, s Hriba prikazovanj nas je pripeljala v cerkev. Ko smo šli mimo fra Joze na hrib, med kamenje in grmovje, je bil razočaran in v stiski. Rekel je: »Tukaj je Jezus, v presvetem oltarnem zakramentu.« Danes lahko rečemo hvala Mariji, ker je izbrala tisto kamenje in grmovje, ker smo se tam vanjo zaljubili. Mi smo se vanjo zaljubili. Zaljubili smo se v njena sporočila in jih začeli živeti; gorje pa tistemu, ki je proti Mariji, ker je ona naše upanje.

Rekla nam je: »Postavite Boga na prvo mesto v svojem življenju.« Ko postavimo Boga na prvo mesto, pravi

Marija, zahrepenimo po nebesih, po vsem, kar je nebeško. Ne bomo se več bali prihodnosti, ampak bomo imeli v srcu veliko radost, ker bomo doželi, da nam je Bog blizu in nas ljubi. Marija nas je s svojimi sporočili začela voditi k Jezusu, k sv. evharistiji, češčenju. Ponavlja nam: »Postavite Boga na prvo mesto v svojem življenju in ne boste se bali ne prihodnosti, ne večnega življenja.«

Marija nam želi pomagati, ker je naše življenje dar in ga moramo dobro izkoristiti. Vabim vas, da izkoristite to milost, ker ste pod Marijinim plaščem. Naj nas vodi k Jezusu. Naj vas vse blagoslovi Bog, Kraljica Miru pa naj vas ščiti in varuje. Želim vam vse najboljše na poti svetosti.

(Glasnik mira 7–9/2014
Prevod: Petra Černivec)

Foto vir: <https://i.ytimg.com>

TEMA MESECA

MEDŽUGORJE JE SPODBUDA ZA OSEBNO MOLITEV

Medžugorje je kraj Marijinih sporočil in njene bližine, ki kar sama kliče k molitvi. Tudi tisti, ki ne znajo ali so že pozabili moliti, tam odprejo srce in molijo. Molitev je srečanje z Božjim in s presežnim, prav tako pa tudi s sabo in z bližnjimi. Po molitvi k Mariji se obrnemo h Gospodu v odnosu, ki je oseben, spodbuden in naraven.

Marija je povabila otroke, naj odprejo svoja srca Jezusu, da bo vstopil in jih napolnil z mirom in ljubeznijo. Tako bodo mogli tudi drugim prinašati mir in ljubezen, ki sta tako potrebna v času boja s satanom. Le z molitvijo bodo odgnali satana in vse slabo ob njem (18. marec 1991). Z molitvijo se bodo odprli Božjemu usmiljenju in našli mir ter upanje (25. november 2010). Zato jim mora molitev postati potreba, da bodo rasli v svojem

spreobrnjenju in svetosti, ker so še vedno daleč (25. marec 2012). Če bodo molili z Marijo in iskali voljo njenega Sina ter jo živeli, jim bo postala kakor začimba za veselje njihove duše (25. junij 2012). Molitev bo njihova rešitev (2. julij 2004).

Molitve je **osebni odnos med človekom in Bogom**. Jezus je rekel učencem, naj pri molitvi Boga kličejo Oče (Lk 11,2). Naročil jim je tudi, naj ne bo preveč besed, ampak naj čutijo globino odnosa. Kot vsak odnos se tudi molitev spreminja, odvisno od okoliščin in počutja. Je zahvala in slavljenje, prošnja, klic ali celo prepir z Bogom. Včasih se nam zdi, da je Bog oddaljen, nedostopen, ali pa se ga bojimo. Tedaj je molitev težka. Drugič smo odprti zanj in je molitev

vsaka beseda, misel. Predvsem pa moramo odnos z Bogom Očetom poglobljati in krepiti zaupanje Vanj. Marija vabi vidce (in po njih vse nas), naj se ne upirajo njenemu klicu in naj se pustijo voditi k srcu njenega Sina. Pri tem jim bo pomagalo branje Svetega pisma, da bodo verovali in živeli z Božjo ljubeznijo. Tudi Marija jim bo blizu in bo posredovala za vsakega od njih (25. januar 2006). V času hudega sekularizma jim usmerja pogled na večnost, želi, da bi se vsak od njih zaljubil v večno življenje. Zemeljske stvari naj ne bodo cilj njihovih prizadevanj, ampak le sredstvo za bližanje k Bogu. Tako bodo odprli oči in spoznali resnico življenja (25. januar 2009). Samo čista srca, ki so napolnjena z molitvijo in usmiljenjem, morejo čutiti ljubezen njenega Sina (2.

december 2005).

Bog je duhovna stvarnost, zato se ne moremo z njim **pogovarjati drugače kot v njegovem Svetem Duhu**, ko se naš osebni duh in Sveti Duh združita v zaupljivi in občuteni zahvali ter prošnji. Vse človeške zmožnosti nam pomagajo, da se moremo odpreti Bogu in sprejeti njegov dar. Sv. Pavel pravi, da nam Sveti Duh pomaga v naši šibkosti, saj niti ne vemo, kaj moramo prositi (Rim 8,26). Vsekakor je pomembno, da sta naš pogled in zanimanje bolj usmerjena na Boga kot na nas. Sicer pa je Jezus sam rekel, da nebeški Oče ve, kaj potrebujemo, še preden ga prosimo (Mt 6,8).

Marija je rekla vidcem, da jih bo po molitvi Sveti Duh razsvetlil, da bodo spoznali Božjo voljo in šli po poti svetosti. Sveti Duh jim bo pomagal,

da se bodo spreobrnili od svoje oddaljenosti od molitve in bodo iskali rešitev v tišini svojega srca (25. maj 2007).

Molitev je povezana s **hvaležnostjo**. Evangelij poroča, kako je Jezus ozdravil deset gobavcev, od katerih se mu je zahvalil samo eden, ki je bil Samarijan (Lk 17,11). Ustvarjeni smo kot bitja ljubezni, ki se obdarujemo, sprejemamo darove drugih in iz tega živimo. Kdor se zna zahvaliti, je sposoben tudi moliti. V tem smislu je molitev zahvala prvemu Darovalcu in vsem drugim darovalcem. Taka molitev je podpora naše vere in zaupanja v Boga. Težava današnjih ljudi je v potrošniški nehvaležnosti, ker mislijo, da je mogoče vse kupiti in da zato ni treba biti hvaležen. Zahvaljevati se moramo za ljudi in dobrine tudi v imenu tistih, ki se nikoli ne zahvalijo.

Marija je rekla otrokom, naj odprejo svoja srca in naj bodo njihove roke iztegnjene in darežljive, da se bo vsako ustvarjeno bitje po njih zahvaljevalo Bogu Stvarniku (25. september 2004). Ko gledajo v naravi bogastvo barv, ki jih daje Najvišji, naj odprejo srce in s hvaležno molijo za vse dobro, zlasti pa naj se zavedajo, da so ustvarjeni za večnost (25. september 2012). V molitvi bodo blizu Mariji in njenemu Sinu, v srcih bo zavladalo veselje, njihove besede bodo postale ena sama zahvala Bogu

(25. avgust 2006). Marija je tudi pokarala otroke, da niso pokazali hvaležnosti nebeškemu Očetu in ga niso častili. Njihovo srce je postalo trdo in brez ljubezni, ona pa jih uči ljubezni in jim kaže, kako jih Bog ljubi (18. marec 1995). Povabila jih je, naj se zahvaljujejo Božji ljubezni zato, da bo mogla vsakega od njih voditi k Brezmadežnemu srcu in spreobrnjenju (25. avgust 2012).

Molitev je **ljubezen**, ker je zahvala za prejete darove in prošnja za nove. Kdor ljubi in se zahvaljuje, že na neki način moli. Sveti Duh, ki je ljubezen, je vedno svež izvir molitve. V njegovi moči se odpiramo Bogu, ga častimo, se mu zahvaljujemo, ga prosimo, predvsem pa ga ljubimo. V življenju moramo svojo ljubezen in darežljivost nenehno krepiti, ker se volja pogosto zapleza v kratkovidno sebičnost. Po molitvi dejanja naklonjenosti niso več tako težka, pa tudi trpljenje in krivice prenašamo z drugačnim odnosom.

Marija je povedala vidcem, da jih uči ljubezni, in jim pokazala, kako jih ljubi nebeški Oče in kako oni Njega ne ljubijo dovolj. Naučiti se morajo ljubiti in jih ne sme biti strah (18. marec 1995). Povabila jih je, naj še posebej molijo za tiste, ki še niso spoznali Božje ljubezni in naj bodo oni njene iztegnjene roke, da bodo s svojim zgledom vse oddaljene približali njenemu srcu in srcu

njenega Sina (25. november 2004), onadva pa jih bosta preoblikovala v ljudi miru in ljubezni (25. januar 2004). Če se bodo darovali, bodo spoznali dar Jezusove žrtve na križu (25. november 2007). Z odrekanjem in žrtvijo bodo spoznali Božjo ljubezen in znamenja časa (18. marec 2006). Vidci naj postanejo Marijina reka ljubezni (18. marec 2010). Samo preko Božje ljubezni bodo mogli sprejeti večnost (2. oktober 2006).

Z molitvijo **stopi Božja moč v našo človeško šibkost**. Sv. Pavel pravi: »Hvaležen sem našemu Gospodu Kristusu Jezusu, ki mi je dal moč: s tem da me je postavil v službo, me je namreč imel za vrednega zaupanja« (1 Tim 1,12). Ljubiti Boga v naših konkretnih okoliščinah pomeni sprejeti njegovo voljo v vsem, kar smo in kar delamo. Ob izkušnji svoje krhkosti in bolečine prosimo Boga za ponižnost in zaupanje ter podporo, da bi odpravili ovire in storili, kar On želi. Pri molitvi izhajamo iz ran, ki najbolj bolijo, da jih izročimo Bogu po Jezusu, ki je bil tudi sam ranjen in je trpel. Ljubezen ni v čustvenih vzdihljajih ali vznesenosti, ampak v iskanju rešitve in pomoči.

Marija vabi vidce, da bi bili ljubezen, radost in mir v nemirnem svetu. Zato je ta čas še močnejša spodbuda za molitev (25. november 2003). Marija jim zagotavlja, da je njihova mati in še posebej čuti bolečino vsakega, ki

je daleč od njenega srca. Vabi jih, da bi zapustili grešno pot in se odločili za svetost (25. oktober 2005). Čeprav je človeško življenje minljivo kot cvet na polju, morejo biti deležni Božjega blagoslova in povsod puščati znamenja dobrote in ljubezni (25. januar 2007).

Za molitev so nujni **tišina, molk in notranja zbranost**. Jezus je naročil učencem, naj gredo v samotni kraj in se odpočijejo (Mr 6,31). Tudi sam se je pogosto umikal v samoto in molil, še posebno pred pomembnimi odločitvami. Včasih je molitev preprosta prisotnost in misel na Boga in na drugega človeka. Kadar imamo težave z zbranostjo, nam lahko pomagajo vzkliki: Hvala, Gospod!, Naj bo v tvojih rokah, Gospod!, Usmili se me!, Ti si Odrešenik! ... Na vzhodu je znana Jezusova molitev ali molitev ruskega romarja, ki jo izgovarjajo v ritmu dihanja: Jezus, Božji Sin, usmili se mene grešnika. Marija pravi vidcem, naj dopustijo, da jih v tišini Sveti Duh spreobrne in spremeni (25. julij 2006).

Srce vsake molitve pa je poslušanje. Lep zgled je Marija, Lazarjeva sestra, ki je sedela pri Jezusovih nogah in Ga poslušala (Lk 10,39). Poslušati pomeni, da se zavedamo, da nismo mi glavna oseba, ampak je to Jezus, ki nam sporoča Božjo voljo. Poslušanje je ljubezen,

ker poslušamo tistega, ki ga ljubimo. Če živimo v grehu in se upiramo Njegovi volji, ne moremo v miru slišati Njegovega glasu. Bog govori, ko On želi, čaka nas, da smo Ga pripravljeni poslušati. Pri tem pa ostaja spoštljiv. Nikoli ne pritiska na vrata, ki jih še nismo pripravljeni odpreti (Raz 3,20). Marsikdaj ni lahko prepoznati Božje volje, vendar je dovolj jasnih znakov, da je Gospod z nami in nas usmerja.

Marija kliče vidce, da odprejo svoja srca za darove, ki jim jih želi dati Bog, naj z molitvijo in odrekanjem rečejo Bogu 'da' in On jim bo dal vsega v izobilju (25. februar 2006). Odpovejo naj se grehu in stopijo na pot odrešenja, ki jo je izbral njen Sin.

Tudi preko nadlog in trpljenja bo našel pot zanje, pot veselja. Zato naj molijo (25. marec 2006). Marija spodbuja vidce, naj manj govorijo in si bolj prizadevajo za osebno spreobrnjenje in rodovitno pričevanje.

Tudi **telo mora podpirati molitev**. Evangelist pravi, da se je Jezus vrgel na tla in je molil (Mr 14,35). Telo mora podpirati našo molitev, narediti jo mora voljno in živo. Če je telo ukočeno, je tudi molitev pasivna in hroma. Telo ima svoje zahteve in jih daje slišati. Ima tudi svoje omejenosti in potrebe. V krščanski molitvi je imelo telo vedno pomembno vlogo. Menihi so se morali gibati, da so bili

zbrani pri molitvi. Sicer pa so molitvene drže klečanje, stoja, sedenje, dvignjene ali sklenjene roke, pa tudi hoja in ležanje na tleh. Ko telo moli, duh stopi v harmonijo z njim in se odpre Svetemu Duhu. Zgodi se tudi nasprotno, da se telo upira duhu, ki želi moliti. Zato je potrebno, da prosimo za umiritev in smo v drži, ki nam pomaga k temu. Marija vabi vidce, da se odločijo za popolno spremembo življenja, da bodo mogli poklekniti pred Bogom in mu odpreti svoje srce (25. avgust 2004). Svetuje, naj ne razmišljajo le o počitku svojega telesa, ampak iščejo čas tudi za dušo. Odpočiti morajo svoje telo in duha, da bosta v Božji ljubezni. Samo v imenu njenega Sina

bodo doživeli pravo srečo in mir v svojih srcih (18. marec 2000).

Tudi **kraj in čas molitve sta pomembna**. Evangelist pravi, da je Jezus šel molit na goro (Lk 6,12). K molitvi se je podal zgodaj zjutraj, ko je bila še tema (Mr 1,35), tudi marsikatero noč je prebedel v molitvi (Lk 6,12). Ti poudarki nam pomagajo, da se tudi mi zavedamo pomena kraja in časa molitve. So kraji, kjer se lahko bolj zberemo v molitvi kot drugod. Tudi v svojem domu si najdemo kotiček, ki nam odgovarja za umiritev in molitev. Nekateri molijo med hojo po vrtu ali drugod. Jutro, večer in noč so primernejši za molitev kot drugi

dnevni časi. Tudi ko se slabo počutimo, ne smemo opustiti molitve, ampak svoje počutje, bolečine izročamo v Božje roke.

Marija govori o milostnem času in vabi vidce, da izkoristijo vsak trenutek in molijo (25. avgust 2005). Ob vsakdanji molitvi bodo našli svoj mir (25. marec 2007). Dnevi morajo biti prepleteni s kratkimi gorečimi molitvami za vse, ki še niso spoznali Božje ljubezni (25. februar 2008). Čim več časa v molitvi in češčenju Jezusa v Presvetem zakramentu pogloblja odnos z Njim (25. marec 2008).

Jezus nam je zapustil **zgled molitve v molitvi Oče naš** (Mt 6,9), ki je temelj vseh drugih molitev. Cerkev nam jo je izročila pri krstu, da bi z njo poglobljali in izražali svoj sinovski odnos do Boga. Ker so v tej molitvi smernice, kako naj molimo, se moramo od časa do časa bolj poglobiti v njeno sporočilo in ga premišljevati. Lahko pa samo preprosto ponavljamo: Oče naš ... 18. marca 1995 je vidkinja Mirjana molila z Marijo trikrat Oče naš in Slava Očetu, prvi je bil za nevernike, za tiste, ki še niso spoznali Božje ljubezni, drugi je bil za duše v vicah in tretji za prisotne na videnju. V izkušnji katoliške Cerkve je zelo razširjena **molitev Zdrava Marija**, v kateri se verniki obračamo k Bogu preko Marije in z njenimi besedami.

Marija je povabila vidce, da bi molili po njenih namenih, ona pa jih bo izročila svojemu Sinu Jezusu, da jih bo preoblikoval in odprl za ljubezen (25. julij 2004). Povedala jim je, da potrebuje molitve in naročila, naj držijo v rokah rožni venec. Ko bodo molili, bo ona pri Očetu molila zanje (18. marec 1992).

Vse to kaže, da je molitev v Medžugorju zelo osebna, globoka in obenem zelo preprosta, vsakdanja. Marija vodi vidce po poti svetosti skozi zgodovinsko dogajanje malih ljudi in odpira njihov pogled proti večnosti. Molitev je vedno zmagovita, še posebej tista, ki je po Mariji usmerjena k Jezusu in Očetu.

Primož Krečič

NAMESTO INTERVJUJA

MARIJA DUGANDŽIĆ MEDJUGORJE – MOJA POT

Tokrat smo namesto intervjuja pripravili prvi del pričevanja gospe Marije Dugandžić, ki ga je imela letos junija na 4. Marijinem dnevu v Velesovem. V njem podaja svojo življenjsko in duhovno pot, ki je tesno povezana z nebeško Materjo Marijo in Medžugorjem.

»Hvaljen Jezus in Marija. Vse vas iz srca pozdravljam. Hvala vam za povabilo in za zaupanje.

Rojena sem v Splitu, v Keštelu, tam sem odraščala in končala fakulteto. V Medžugorju živim od 1984. leta, torej 33 let. Prvič sem prišla v Medžugorje leta 1982. Za prikazovanja sem slišala takoj, ko so se začela, ampak mi v Splitu sploh nismo vedeli, kje geografsko je Medžugorje. Moj pokojni oče je rekel: »To je tam proti meji z Madžarsko, proti Sloveniji.« V mislih je imel Medžimurje. Nekdo drug pa je rekel: »To je tam na meji«, torej v Hercegovini. Tako mi sploh nismo

vedeli, kje je ta kraj, čeprav je le 150 kilometrov od naše hiše.

Informacijo o Marijinih prikazovanjih sem slišala od gospe, ki je bila prijateljica moje svakinje. Slišali smo, da ona vedno moli rožni venec, in si o njej mislili, da malo pretirava. Kako naj se Marija prikaže? Moja mama pa je govorila: »Zakaj se ne bi Marija prikazala? To je mogoče.« Šestkrat je bila v Lurdu, preden se je Marija prikazala v Medžugorju, in Marijo zelo časti. Ko se je nekoč vrnila iz Lurda, je prinesla majhen kip lurške Matere Božje in ga postavila v mojo sobo. Rekla mi je: »Marija, okraši ta kip.« Meni pa se je to zdelo dolgočasno, nisem vedela, zakaj bi krasila Marijin kip. In spet mama: »Marija, moli rožni venec«. Nisem razumela: če hodim k sveti maši, zakaj bi morala moliti še rožni venec?! Potem mi je kupila majhno vazo in mi rekla: »Daj Mariji en cvet.« Jaz pa nisem hotela.

Kasneje sem postala članica neke molitvene skupine. Ko smo se nekoč zbirali in sem čakala, da začnemo moliti, sem na drugi strani zagledala zelo lepega, mladega in postavnega fanta, ki je v rokah držal rožni venec. Spoznanje, da neki mlad človek moli rožni venec, o katerem mi je mama tolikokrat govorila, je bilo zame kot elektrošok. Razen tega sem opazovala mlade, ki so odhajali v Medžugorje na romanje leta 1981 in 1982, in videla, kako spreminjajo svoja življenja. Takrat sem si rekla: »V Medžugorju se nekaj dogaja.« Sama sem prvič šla v Medžugorje leta 1982. Šli smo najprej na Hrib prikazovanj, potem pa k večerni sveti maši. Na Hribu prikazovanj nisem doživela čisto nič. Samo napor in nič drugega. Po večerni sveti maši smo

se že vračali nazaj v Split in delili izkušnje. Na vprašanje, kako mi je bilo pri sveti maši, sem odgovorila, da je meni najlepša naša cerkev svetega Frančiška v Splitu. V Medžugorju me sploh nič ni pritegnilo.

Po tem pa je Bog počasi začel osvajati moje srce. Vedel je, kako mora ravnati z menoj, in me je počasi, počasi vlekel v mreže svoje ljubezni. Medžugorje je bilo vedno bolj v mojem srcu. Potem mi je leta 1984 nekdo iz molitvene skupine rekel, da ima prijateljico, ki dela v potovalni agenciji in je bila kristjanka tudi v času komunizma. Pri njej so se oglašali turisti, ki so hoteli iti v Medžugorje, zato je iskala vernega človeka, ki bi znal govoriti italijansko, da bi vodil italijanske

September-oktobar 2017

17

romarje. On ji je rekel, da pozna eno dekle iz molitvene skupine. Nato mu je rekla: »Vprašaj jo, če bi ona bila vodič za italijanske romarje. Tega ne sme nihče vedeti, ker bom jaz ostala brez službe, če komunisti izvedo za to.«

Meni je Medžugorje počasi postajalo vse bolj všeč in razmišljala sem takole: »Sem študentka in še ne služim denarja. S tem bom nekaj zaslužila, hkrati pa bom tudi pogostejše šla v Medžugorje, ki ga imam rada.« Tako sem začela te romarje voditi kot vodič v Medžugorje. Takrat ni bilo mobitelov, zato so mi pisali, in sicer pisma s priporočeno pošto, da bi jih zagotovo dobila. Vedeli so tudi, da mi udba sledi. Zato so napisali npr.: »Pridi na letališče, v pristanišče ...« in pojasnili, kako bom skupino prepoznala ... Tako sem začela delati z njimi. Vse to me je zelo privlačilo, bilo je močnejše od mene.

V roku sem končala študij ekonomije in vzporedni študij jezikov. Marija pa me je preko romarjev, ki sem jih vodila, pritegnila in zaradi njih mi je Medžugorje že postalo dragoceno. Vedno sem bila pripravljena iti tja. To je bilo leta 1984, ko je bilo v Medžugorju zelo težko najti hišo, v kateri bi se lahko stuširal. Kaj je to pomenilo zame, ki prihajam iz mesta, si lahko predstavljate. Patri so me spremljali in se čudili: »Ti pa imaš zares rada Medžugorje. Ti se vsa

razdajaš za Medžugorje. Si izobražena in mlada in gotovo imaš redovniški poklic. Razmisli malo o tem.«

Dve leti sem iskala svojo pot. Ko sem bila doma, sem pogosto šla k sveti maši v samostan benediktink v Trogiru, kamor je moj oče, ki je bil zobozdravnik, pogosto hodil popravljat zobe v klavzuro.

Nekako proti koncu tega dveletnega obdobja sem se pogovarjala z eno od redovnic in jo prosila, naj moli zame, ker so mi vsi govorili, da imam duhovni poklic, jaz pa tega nisem čutila. Bila sem pripravljena. Rekla sem: »Jezus, če je tvoja volja, grem takoj, ampak jaz moram to čutiti v svojem srcu. Ne morem iti v samostan, ker nekdo drug tako misli.« Takrat sem imela 23/24 let. Molila sem, molila in se mučila. Kasneje sem razumela, kako milostno je bilo to obdobje. Ti dve leti sta bili verjetno najtežji v mojem življenju, ker še nisem bila zrela, a bila sem na resni duhovni poti. Danes bi vsakomur rekla, naj se ne boji takih notranjih bojov. Zame so bili takrat tako težki, da jih ne bi želela niti največjemu sovražniku. Kasneje pa sem to razumela in tudi jasno spoznala, katera je moja pot v življenju. V svojem srcu sem čutila: moja pot je služiti Medžugorju, se poročiti in ustvariti družino. To sem zaupala svojem očetu. Njegov odgovor je bil: »Potem se moraš

poročiti s Hercegovcem. Verjetno se zavedaš, da nihče iz Splita ne bo šel živeti v Medžugorje.« Jaz pa na to: »S Hercegovcem? Ti nisi normalen. Oni so vsi malo nori.« In on: »Ne vem, ali so nori ali pametni, vedeti pa moraš, da nihče iz Splita ne bo šel živeti v tisto vas v Hercegovino.« »Vem, zavedam se tega.«

V Medžugorju sem začela delati leta 1984. Takrat smo samo dva ali trije delali kot vodiči. Leta 1987 nas je bilo že pet ali šest. Sama sem že tedaj, sicer zelo nejasno, čutila, da bo moje službeno mesto v Cerкви. Tega nisem nikomur omenila, ker bi mi

rekel, da sem nora, in tistega nejasnega občutka niti sedaj ne znam ubesediti. Namreč takrat še nič od tistega, kar sem kasneje delala in pričemer sem sodelovala, ni bilo, vse je nastalo kasneje: radijska postaja Mir Medžugorje, informativni center, spletna stran Medžugorja, nešteti duhovni seminarji ...

Leta 1987 sem spoznala svojega moža. To je bilo po tistem, ko sem se jaz že odločila za Medžugorje – in to se mi zdi zelo pomembno. Poročila sva se leta 1988 v župniji Medžugorje. Leto zatem se nama je rodila prva hči, Ana, leta 1993 pa

druga hči, Lucija. Moj mož je umrl ob koncu vojne, leta 1995, kot vojak. Ana in Lucija sta imeli 2 oz. 5 let in vsi so mislili, da se bom vrnila v Split. Jaz pa še pomislila nisem na to, saj sem se za Medžugorje odločila, preden sem spoznala svojega moža. Vedela sem, da je to moja pot.

Ko se je začela vojna, sem nehala delati kot vodič, ker ni bilo romarjev. Še med vojno, leta 1993, sta k meni prišla dva patra na kavo. Malo smo se pogovarjali, nato pa sta rekla: »Prišla sva te vprašat, če bi nam lahko pomagala.« Odgovorila sem: »Kako pa bi jaz vam pomagala?« In onadva: »Ne veva še točno, potrebujemo nekaj informativnega. Da bi ljudje po svetu dobivali informacije o tukajšnjem dogajanju.« »Kako pa jih boste informirali? Boste pisali novice?« »Ne vemo še, kako in kaj

bi, a nekaj si želimo, če si nam pripravljena pomagati.« Potem mi je starejši pater, pokojni Leonard Oreč, rekel: »Veš, leta 1991 smo začeli z govornim aparatom v hrvaščini, ki je posredoval Marijino sporočilo in novice iz Medžugorja.« Rekla sem, da je to za samo pol ure dela, jaz pa bi v preostalem času morala delati še kaj drugega ... Na dogovorjeni dan sem prišla na dogovorjeno mesto. Pater me je peljal v župnišče in mi rekel: »Tukaj boš delala, v moji pisarni.« V njej ni bilo nič drugega kot papir in kuli. »Tam je WC, če boš potrebovala. Jaz pa sedaj grem, ker imam sveto mašo.« Samo zavzdihnila sem: »Moj Bog.« *(Se nadaljuje.)*

Po zvočnem posnetku zapisala in
prevedla Andreja Pezdevšek

SVETNICA ZA NAŠ ČAS

Foto vir: <http://media02.radiovaticana.va>

MALA ARABKA – SVETA MIRJAM (1846–1878)

Družina Mirjam Bauardy je izvirala iz Libanona in iz Damaska. Pripadala je grško-melkitskemu katoliškemu obredu. Mati Mirjam Šahin je bila iz Tarzisa, oče Giries Bauardy pa iz Horfeha. V obeh vaseh so živeli muslimani, kristjani in druzi. Starša sta se po dvanajstih prezgodnjih smrtih njunih rojenih sinov po pomoč odpravila v Betlehem. Prosila sta Devico Marijo za hčerko in ji obljubila, da jo bosta poimenovala Mirjam in da bosta ob njenem tretjem rojstnem dnevu za božjo službo Devici Mariji podarila toliko voska, kolikor bo hčerka tehtala. Polna zaupanja sta se odpravila na 170 km dolgo pot. In res se jima je 5. januarja

1846 rodila hči Mirjam, dve leti kasneje pa še sin Bulos. Žal pa sta kmalu eden za drugim umrla oče in mati, otroka so ločili. Fantka je k sebi vzela teta po materini strani, Mirjam pa je posvojil stric po očetovi strani. Brat in sestra se nista videla nikoli več.

Stričeva družina je bila premožna, za Mirjam so lepo skrbeli. Preselili so se v Egipt. Že kot otrok je bila Mirjam drugačna, bolj je čutila prisotnost Boga in se zavedala minljivosti človeka. Že od malega in vse do konca njenega življenja jo je spremljalo zavedanje, da je ona mali nič v primerjavi z mogočnim Božjim stvarstvom in Bogom, zato si nikoli

ni pripisovala kakšnih zaslug, bila je utelešena ponižnost. Že kot otrok je sanjala preroške sanje. Sanjala je, da je k njim prišel trgovec, ki jim je hotel prodati zastrupljeno ribo. Ko se je zbudila, si je oddahnila, da so bile le sanje. Kmalu pa je na njihova vrata res potrkal trgovec in stricu prodal ribo. Mirjam je rotila in prosila, naj ribe ne jedo, a je sprva niso hoteli poslušati. Ker ni odnehala, so ribo odprli in ugotovili, da je zares zastrupljena.

Situacija pri njeni novi družini se je zapletla, ko jo je stric po stari navadi pri 12 letih želel poročiti. Izbran je bil

že datum poroke, obleka, prstan in teta ji je pojasnila njene zakonske dolžnosti. Mirjam je bila povsem pretresena in vso noč ni zatisnila očesa. V svojem srcu je zaslišala glas: *»Vse mine! Če mi podariš svoje srce, bom vedno ostal s teboj!«* Mirjam se je tako odločila, da noče drugega ženina kot le Jezusa. Noč pred poroko je molila k Devici Mariji in zaslišala glas: *»Mirjam, s teboj sem. Sledi navdihu, ki ti ga bom dal; pomagal ti bom.«* Zjutraj je vedela, kaj mora storiti: odrezala si je dolge kite in med ostrižene lase odložila še nakit. Stric je ponorel, jo pretepel, poklical

Foto vir: <http://karmelicanke.rkc.si>

spovednika, škofa, da bi jo prepričali, a od njene odločitve je ni odvrnilo nič. Tako je stric sklenil, da ji bo odrekel vse udobje in bogastvo in jo spremenil v navadno sužnjo. Naložil ji je najtežja opravila, prepovedali so ji celo prejemanje svetega obhajila in spoved. To stanje je trajalo tri mesece.

Mirjam pa je hrepenela tudi po tem, da bi videla svojega brata, ki je živel v Nazaretu. Izvedela je, da se sosed musliman odpravlja tja, zato je naskrivaj šla do njega. Lepo so jo sprejeli in povedala jim je tudi svojo zgodbo. Povabili so jo, naj se spreobrne v islam. Deklica pa je ogorčeno reagirala in glasno izjavila, da česa takega nikoli ne bo storila in da je njena vera edina prava. To je muslimana razbesnelo, vstal je in ji prerezal vrat. Prepričan je bil, da je mrtva, v noči s 7. na 8. september jo je odvrgetl v neki temačni uličici.

Mirjam se je zbudila v votlini, poleg nje je stala redovnica v svetlo modri obleki in ji povedala, da jo je našla na tleh s prerezanim vratom. Prenesla jo je v votlino. Vse svoje življenje se je spominjala juhe, ki ji jo je redovnica pripravljala, in govorila, da nikoli nikjer ni več jedla takšne juhe. Ko si je opomogla, jo je redovnica odpeljala iz votline do frančiškanske cerkve svete Katarine in poklicala spovednika. Ko je Mirjam prišla iz spovednice, je redovnica izginila. Dejstvo, ki govori samo zase, je

brazgotina na njenem vratu, dolga deset centimetrov in široka en centimeter, vidna na vsem sprednjem delu vratu. Zdravnik je potrdil, da po naravni poti v takem stanju ne bi mogla preživeti. Zaradi reza je imela vse življenje hripav glas.

Leta 1865 je vstopila v noviciat pri sestrah svetega Jožefa v Marseillu (Francija). Leta 1867 je vstopila v karmel v Pauju (Francija), tu je 2. julija 1867, pri preobleki, prejela ime Marija Križanega Jezusa. Njen izgled je bil orientalski: bila je majhna, imela je nedolžen okrogel obraz, lesketajoče se črne oči, olivno polt. Francoščina ji ni šla. Bila je povsem nevedna, ni znala brati, pisati ... Vse to je prispevalo k njeni otroškosti, zato so jo klicali kar »mala sestra« ali »mala Arabka«, sama sebe pa je rada imenovala »mali nič«. Kljub preprostosti pa so jo odlikovali modrost, pokončen duh, jasna presoja, sposobnost razločevanja in izkušnost, ki bi jo lahko pripisali starejšemu človeku. Bila je resnični biser v karmelu, kjer je kljub nenavadnim dogodkom, ki jih je doživljala, imela podporo predstojnice in vseh sester. Imela je številna zamaknjenja, tudi obsedenosti in boje s hudičem, levitacije, prejela je Jezusove rane, ki so krvavele. Imela je prebodeno srce, kar so na dan njene smrti potrdili zdravniki: »Ko je bilo srce odstranjeno, so ga položili v plitko

posodo, da bi si ga vsi navzoči natančno ogledali. Videli so, da je na srcu brazgotina, za katero bi mogli reči, da jo je povzročil širok, priostren železen predmet.« Dr. Carpani je zapisal, da srce nikdar ni bilo bolno, dr. Aris in dr. Ecot pa sta dodala, da znanstveno tega ni moč pojasniti.

S. Mirjam je bila tudi glasnica Svetega Duha, o katerem se v 19. st. ni prav veliko govorilo, in je opominjala na njegovo pomembno vlogo. Pisala je celo jeruzalemskemu patriarhu in mu priporočila pobožnost k Svetemu Duhu ter prosila za devetdnevnicu. 1877 je papežu Piju IX. po patriarhu poslala sporočilo, v katerem je zapisala, da so pozabili na Svetega Duha, in pojasnila, kako zelo pomembno vlogo ima.

Leta 1870 se je odpravila v Indijo kot soustanoviteljica samostana v Mangaloru. Tam je 1871 naredila zaobljube. Že leta 1872 se je vrnila v Francijo, čez tri leta pa šla v Betlehem in tam zgradila samostan. Pri gradnji je opravljala tudi najtežja dela in se pri tem poškodovala. 22. avgusta 1878 je okoli desete ure zvečer delavcem nesla dve težki vedri, polni vode. Na strmi potki se je spotaknila in si pri padcu na več mestih zlomila levo roko. Čez dva dni se je pojavila gangrena in se razširila na ramena in vrat. Zaradi tega je umrla. Pokopali so jo ob vhodu na kor v novi kapeli,

posvečeni šele 1892, in napisali: »*Tu v Gospodovem miru počiva sestra Marija Križanega Jezusa, zaobljubljena sestra bele tančice. Duša izjemnih milosti in kreposti, ki se je odlikovala s svojo ponižnostjo, pokorščino in ljubeznijo. Jezus, edina ljubezen njenega srca, jo je poklical k sebi v njenem triintridesetem letu življenja in v dvanajstem letu njenega redovnega življenja, v Betlehemu, 26. avgusta 1878.*«

Postopek za njeno beatifikacijo se je začel leta 1922 in bil 1983 uspešno zaključen. Leto kasneje jo je papež Janez Pavel II. razglasil za blaženo in jo označil kot »redovnico z veliko notranjo jasnostjo, z iskriko naravno inteligenco, s pesniško domišljijo, ... kot redovnico, ki je bila napolnjena s spoznanjem trinitarične skrivnosti in ki ni zgled samo za svoje galilejsko ljudstvo, ampak za ves svet: pomembno vlogo ima pri delu za ekumenizem, za spravo med Arabci, Judi in muslimani.«

Za svetnico jo je 17. maja 2015 razglasil papež Frančišek, njen god pa obhajamo 25. avgusta.

Molitev »male Arabke«, ki je svetovno znana:

»Sveti Duh, razsvetluj me!
Ljubezen Božja, použij me!
Vodi me po pravi poti!
Marija, moja Mati, glej na me!
Z Jezusom me blagoslovi!
Pred vsem hudim, pred vsako utvaro,

pred vsako nevarnostjo obvaruj me!«

Pripravila: Klavdija Jurišić

Dve anekdoti:

»Kadar greste molit, morate imeti s seboj orožje,« je rekla Mirjam. Ena izmed sester jo je vprašala: »Kakšno orožje pa je potrebno pri molitvi?« Mirjam ji je odgovorila: »Brez majhne sekire ne gremo molit. Če pridejo različne stvari, npr. raztresenost, misli, ki niso povezane z molitvijo, se moramo oborožiti z malo sekiro. To je sekira dobre volje. Dobra volja je ta mala sekira, s pomočjo katere lahko izkoreninimo vse tisto, kar raste, in ni od Boga, in vse kar prihaja, da bi nas motilo pri molitvi.«

Vprašali so jo, kaj moramo storiti, da bi imeli Ljubezen. Sklonila se je in pobrala zrno prahu, ga pokazala tistemu, ki jo je spraševal, in dejala: »Postati tako majhni.«

Zapisi »male Arabke«:

»Ni dovolj ljubiti. Ljubiti in delati, v tem je vse. Ljubiti pomeni posejati seme, delati pomeni kliti, rasti in obroditi sad.«

»Bodi zelo usmiljena. Ko tvoje oko vidi zlo, ga zapri in odpri drugo! Vse obrni na dobro!«

»Brez Marije bi bili izgubljeni. Sovražniki povsod vrtajo luknje. Marija skrbi za nas bolj kot najboljša mati.«

»Bodite previdni pri majhnih stvareh. V Božjih očeh je vse veliko.«

Viri: Amédée Brunot: Luč s Tabora
Mirjam – Mala Arabka
s. Emmanuel Maillard: Bl. Mariam iz Betlehema, glasnica Duha Svetoga

PRIČEVANJE

MOLITEV PREJ IN POTEM

Prav tako tudi Duh prihaja na pomoč naši slabotnosti. Saj niti ne vemo, kako je treba za kaj moliti, toda sam Duh posreduje za nas z neizrekljivimi vzdih. (Rim 8,26)

Kakor je bilo Kristusovo rojstvo zgodovinska prelomnica za vse človeštvo, tako bi tudi jaz lahko razdelil svoje življenje na leta "pred Kristusom" in na čas po tistem, ko sem dopustil, da je Kristus vstopil v moj vsakdan. Leta mojega življenja "pred Kristusom" je zaznamovalo iskanje življenjskega smisla. Sledilo je, kot edini logični odgovor na vsa moja vprašanja, zavračanje priznanja Boga. Vse to je v meni pustilo globoko praznino, v kateri pa je vel Duh. Močno hrepenenje po sprejetosti, po potrditvi, po ljubezni je prevevalo mojo bit. Zdaj vem, da je bilo to hrepenenje po Ljubezni. V moji globoki praznini, v veliki stiski se je porajala močna osebna molitev,

čeprav sploh nisem vedel, kaj je molitev. Sam Duh je posredoval za mene z neizrekljivimi vzdih, kot piše apostol Pavel v Pismu Rimljanom.

Nekoč je na nekem kraju molil. Ko je nehal, mu je eden izmed njegovih učencev dejal: »Gospod, nauči nas moliti, kakor je tudi Janez naučil svoje učence.« (Lk 11,1)

Po spreobrnjenju sem se začel učiti molitvene obrazce. Od čisto preprostih, kot je Sveti angel, do rožnega venca. Prva leta je bila molitev polna spreobrnjenjskega veselja. Vase sem srkal vsako besedo. Vse mi je bilo neznano, novo. Vendar v tej molitvi ni bilo prave globine, ni bilo mene osebno. Bila je zgolj površno ponavljanje obrazcev. Sčasoma je spreobrnjenjsko veselje minilo in molitev je postala rutina. Zato sem jo pričel opuščati.

Vrni mi veselje svojega odrešenja, z voljnim duhom me podpiraj. (Ps 51,14)

Sledilo je branje duhovnih knjig, življenjepisov svetnikov, romal sem v Medžugorje, bil v stiku s Prenovo v Duhu ... Vse to mi je počasi odstiralo nove razsežnosti molitve. Prošnje za moje potrebe sta zamenjala molitev za druge in zahvaljevanje za dar vere in za vse milosti, ki jih prejemam. Molitev je postala bolj zavzeta, notranja, darovanijska in poživljajoča. Tako se je poglobil moj odnos z Bogom in povečalo zaupanje v Božjo previdnost.

"Dragi otroci! V tem času vas vse vabim, da molite po mojih namenih. Otročiči, še posebej molite za tiste, ki še niso spoznali Božje ljubezni in ne iščejo Boga Rešitelja. Bodite vi, otročiči, moje iztegnjene roke in jih s svojim zgledom približajte mojemu Srcu in Srcu mojega Sina. Bog vas bo nagradil z milostmi in vsakim blagoslovom. Hvala vam, ker ste se odzvali mojemu klicu." (25. november 2004)

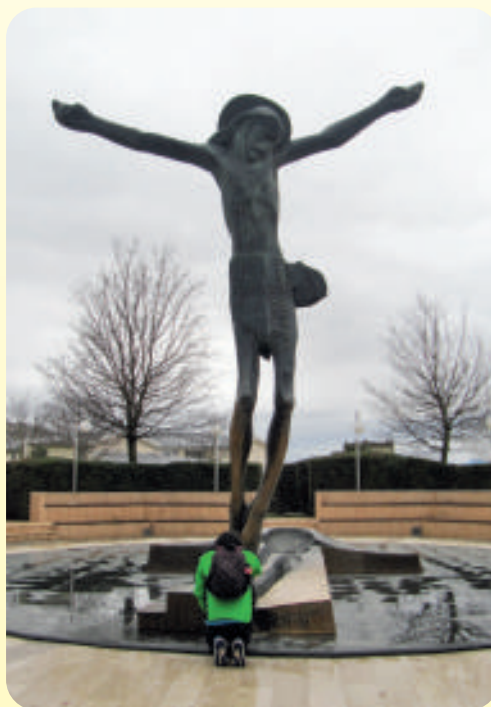
Ne vem, kdo vse je molil zame, da mi je bila dana milost spoznati Božjo ljubezen. Me pa prevzema neizmerna hvaležnost, ko primerjam leta pred in po Kristusu v mojem življenju. Marija v svojih sporočilih velikokrat govori o pomenu molitve. Zato molite, molite, molite, ker bo mogoče po vaših molitvah še kdo spoznal

milost Božje ljubezni.

Hvala Bogu za njegov neopisljivi dar! (2 Kor 9,15)

"Dragi otroci! Tudi danes vas kličem, da molite iz vsega srca in ljubite drug drugega. Otročiči, vi ste izbrani da pričujete mir in radost. Če ni miru, molite in dobili ga boste. Po vas in vaši molitvi, otročiči, bo mir stekel po svetu. Zato otročiči molite, molite, molite, ker molitev dela čudeže v človeških srcih in v svetu. Z vami sem in Bogu se zahvaljujem za vsakega izmed vas, ki je z resnostjo sprejel in živi molitev. Hvala vam, ker ste se odzvali mojemu klicu." (25. oktober 2001)

A. S.

KOTIČEK MLADIH

SPOMINI NA MLADIFEST 2017

Letos je v Medžugorju potekal že 28. Mladifest, ki je spet imel pester program in se ga je tudi tokrat udeležilo zelo veliko mladih, tudi iz Slovenije. Zbrani odmevi, vtisi, mnenja so iz štirih različnih avtobusov. Mladim smo postavili nekaj vprašanj, na katera so z veseljem odgovorili. Nekateri so se opogumili s podpisom, nekateri so raje ostali nepodpisani avtorji poučnih in zanimivih besed, za katere verjamem, da bodo marsikoga nagovorile. Upamo, da bo to opogumilo še ostale, da se bodo naslednje leto lažje odločili za to »avanturo« romanja na Mladifest. Veseli nas, da se število slovenskih mladih, tako po letih kot tudi po srcu, veča. Hkrati prosimo tudi druge udeležence festivala, ki bi lahko kaj povedali za spodbudo tistim, ki se še odločajo, naj se oglasijo - na uredništvu (revija.mir@gmail.com) bomo prispevkov zelo veseli.

Pa pogledjmo, kako so ne nekaj vprašanj odgovarjali mladi z

različnih koncev Slovenije

Geslo letošnjega Mladifesta je bilo:
»Molimo pa tole: naj vaša ljubezen čedalje bolj napreduje v spoznavanju in vsakršnem zaznavanju.« (Fil 1,9) Kaj tebi pomeni letošnje geslo, imaš kakšno zamisel, nasvet, kako ga udejaniti v življenju?

- Da bi rasli v ljubezni, potrebujemo upanje in vero. (Jasmina in Luka)
- Ljubi in deli ljubezen.
- Ljubezen živeti kot darovanje drugemu v vsakem trenutku našega življenja. (M. C.)
- Pomembno je, da rastemo na vseh življenjskih področjih, rast v ljubezni pa je osnova. Potrudimo se vnesti to v naš vsakdan z zavedanjem. (Tatjana)
- Spoznavamo Božjo ljubezen in želimo, da bi ji bila naša ljubezen do sočloveka podobna. Želimo, da bi rasli v ljubezni tako, da bomo ljubili, kot je ljubil Jezus.
- Bog je ljubezen. Geslo pomeni, da želim vedno bolj spoznavati Boga, ki

ga moram postavljati na prvo mesto. Želim si te občutke čim bolj prenesti v vsakdanje življenje. (Tine)

- Če napreduješ v ljubezni, napreduješ tudi na drugih življenjskih področjih.

- Vse delati z ljubeznijo.

- Ljubezen sprejemam in ljubezen dajem naprej. Ljubiti in biti ljubljen, to je božja ljubezen do sebe, bližnjih in do vseh. (M. K.)

- Povezanost z Gospodom mi daje mir, upanje, moč, le tako lahko sprejemam sebe. Bog, ki je ljubezen, me uči sprejemati tudi ljudi okoli mene. Tako kot imaš rad sebe, imej rad druge, trudi se, prizadevaj si.

- Letošnje geslo mi pomeni, da naj bi ljubezen vse bolj napredovala predvsem v praksi, mimo sebične računice egoizma. Ljubezen je temelj krščanske vere, saj se je sam Gospod Bog v Svetem pismu definiral z besedami: »Jaz sem ljubezen!« Isto nam pove tudi zapoved, ki je temelj krščanstva: »Ljubi Boga z vsem

srcem, vso dušo in vso močjo, ter svojega bližnjega kakor samega sebe.« Letošnje geslo me torej vabi, da bi ta zapoved bolj zaživela tudi v praksi! (Marjan K.)

- Pomembne, rodovitne stvari je potrebno zaznati s srcem in jih uresničevati s pomočjo glasu vesti. Vsekakor je geslo lepo in spodbudno, lahko je del življenjske sreče. Za svet pomeni veliko lepega.

- Ljubezen do sebe in vsakega živega bitja, saj smo vsi vredni, ne glede na ...

Lahko z nami deliš svoje mnenje o Mladifestu? Kaj ti je bilo posebej všeč in zakaj? Se ti je kakšna misel posebej vtisnila v spomin?

- Bodi, kar si, in ne spreminjaj se zaradi drugih.

- Z vsem srcem se okleni Jezusa, ki je edini pravi izvir čistosti, ljubezni in upanja! (M. C.)

- Fascinira me veselje in radost

September-oktober 2017

29

tisočev ljudi, in to brez alkohola in ostalih stimulantov, ter večerne molitve, in to na kolenih, množično, in to v tišini. (T.)

•Najbolj mi je bilo všeč, da so se ljudje odprli Božji ljubezni, ki je je v Medžugorju obilo. Misel: Da si postavimo pravo ceno, da se ne prodamo v smislu, da bi postali lutke in častili videz. Spoznajmo, kar ima pravo vrednost, in postanimo božji. (B. P.)

•Najbolj všeč mi je celotno dogajanje, toliko mladih, ki so prostovoljno na tem kraju, kjer se vsak dan dogajajo čudeži in prejemajo številne milosti. Tak dogodek se človeka resnično dotakne in ga lahko spremeni za vse življenje. Želim si molitve in misli čim bolj prenesti v vsakdanje življenje. (T. A.)

•Zelo lepa in globoka adoracija, kjer ne moreš zanikati prisotnosti Jezusa. (Peter)

•Na Mladifestu mi je bilo vse všeč, od molitev do pričevanj, katehez, slavljenja. Še posebej mi je bila všeč predstava *Cenacula Il credo* (Verujem). Misel: Vztrajati in priti do željenega cilja.

•Misel, ki me je nagovorila: »Če boš ti »ta pravi«, bodo drugi ob tebi »ta pravi«. Da ljubezen raste, je pomemben pravi odnos do drugih. (L. P.)

•Vedno je potrebno živeti s srcem in ne kar tja v en dan. S to ljubeznijo do Boga začutimo Božjo milino, ki

trese, boža, žgečka in toči solze. Le tako lahko izboljšamo svojo notranjost in se zavemo svojih napak. Hvala, bilo je božansko in nepozabno! Se vidimo naslednje leto! (Gorazd)

•Vso ljubezen, ki jo prejmemo od Boga, je treba deliti z drugimi. Najbolj doživete so bile adoracije, ki so me še posebej zbližale z Jezusom. (Špela)

•Preveč »festov« sem zamudila! Dobila sem potrditev, da je še kako pomemben »servis duše«, saj le težko gremo dalje, »premikamo gore«. (Neli F.)

•Podarite drugim prijazen pogled. Podarite nasmeh. Najprej sebi zjutraj v ogledalu in potem osebam, ki jih srečujete čez dan. Zahvaljujte se, za vse drobne stvari se zahvaljujte. To vam bo prineslo radost. (Mateja)

•Všeč mi je bilo lepo sončno vreme in organizacija dogodkov. Všeč so mi bila pričevanja, kateheze in vse, kar je bilo povezano z duhovnostjo zaradi duhovne rasti vsakega posameznika. Všeč večerni plesi na trgu pred katedralo sv. Jakoba, predvsem sobotni, ko smo se družili s Slovaki zaradi njihovih plesov in se ob koncu festivala res dobro naplesali. Oči so se lahko nagledale vsega lepega, ker je tudi to pomembno za življenje. Všeč mi je bila dobra spoved, zaradi osebne duhovne rasti. Vse skupaj je bilo zares zelo dobro.

Trije fantje iz Kamne Gorice so odgovorili na naslednja vprašanja:

- 1. Kakšen je tvoj končni vtis z Mladifesta in zakaj bi komu priporočil, da se ga udeleži?*
- 2. Katero pričevanje se ti je najbolj vtisnilo v spomin in zakaj?*
- 3. Kateri del Mladifesta ti je bil najbolj všeč in zakaj?*

ANDREJ WALTER

Moj končni vtis je dober, sem pozitivno presenečen, saj sem bil prvič v Medžugorju. Festival seveda priporočam, saj je res super izkušnja in se zelo razlikuje od običajnih nedeljskih maš.

Najbolj se mi je vtisnilo v spomin pričevanje mame s tremi otroki, saj je bilo neverjetno, kako so se po smrti očeta in potem tudi otroka pobrali in zaživel novo življenje.

Zelo všeč so mi bile maše zaradi različnih posebnosti, najbolj všeč pa mi je bila hoja na Križevac in potem tudi prenočitev na njem zaradi spanja z lepim, enkratnim razgledom na 520 metrov nadmorske višine.

NIK LEŠNIK

Meni je bil Mladifest zelo všeč. Priporočal bi ga vsem mladim, saj bodo videli, da so na svetu ljudje, ki so v težjem položaju kot oni.

Najbolj se spomnim pričevanja očeta in sina iz Amerike, ki sta se oba kot najstnika drogirala ...

Meni so se zdela najbolj zanimiva pričevanja ljudi v težkih situacijah.

ESTEN KIRBIŠ

To srečanje mladih si bom vsekakor zapomnil! Ko prideš tja, dobiš prav poseben pozitiven občutek, ki se ga sploh ne da opisati. Zato bi priporočil vsem mladim, da se udeležijo tega festivala.

Najbolj se mi je v spomin vtisnilo pričevanje Američana in njegovega sina o tem, kako sta preživela leta, v katerih sem sedaj jaz. Zdaj vem, kakšno srečo imam, da starši skrbijo zame in da jim ni vseeno, kaj počnem.

Najbolj všeč mi je bilo, ko smo drugi dan vsi prižgali svečke in ko smo zadnjo noč prespali na Križevcu.

(Se nadaljuje.)

Zbrala Klavdija Jurišić

MATI ZADNJE URE

Jezus, podarjaš mi Marijo
za Mater mojega življenja.
Ona bo tudi Mati moje zadnje ure na tem svetu.
Ko se bo utrnila luč mojih oči,
me bo spremljala v Tvoje kraljestvo.
Ona je s Tabo prehodila pot križa in vstajenja,
zato bo tudi mene pospremila tja,
kamor se stekajo vse smeri sveta.

Naj me vodi do Tebe,
ki si na lesu križa posvetil vse zadnje ure življenja
in zgradil pot čez prepad smrti v nebesa,
kjer kraljuješ z Očetom in vsemi svetimi.
Tam je tudi ona, ki si jo po zemeljskem življenju vzel k sebi
in poveličal kot prvenko človeštva.

Naj me Marija, žena naših dni,
takrat osvobodi in mi pomaga v moji nemoči,
da bom mogel s svojim srcem, razumom in duhom
odgovoriti na Tvoj klic in se srečati s Teboj,
ki si Odrešenik in odpiráš vrata večnosti.

Rad bi živel modro in usklajeno in bil hvaležen za vsak dan.
Rad bi hvaležno stopal v srečanja, ki mi bodo podarjena,
zlasti v srečanja z ubogimi in s tistimi,
ki iščejo Tvojo pot in želijo začutili Tebe,
ki si Učitelj, Prijatelj in Gospod.
Njihove bolečine in radosti Ti izročam s posebno pozornostjo,
saj so se porodile v srcih, ki hrepenijo po Tebi,
večni Resnici, Dobroti in Lepoti.

Mnogi so, ki iščejo Tvoje sledi v svetu,
pa jih je strah prvega koraka.
Zlasti si ne upajo razmišljati,
da se bo to življenje nekoč končalo
in da jih čaka velika izbira med
ničem in Tvojo usmiljeno roko.
Daj, Gospod, da se Ti bodo radovoljno izročili
in bili v neizmernem zaupanju deležni
Tvojega neskončnega usmiljenja.

Tvoja sveta Mati naj spremlja vse brate in sestre,
ki na valovih življenja še ne vedo za Tvoj dar.
Naj jih v težkih trenutkih ogrne
s plaščem svoje usmiljene ljubezni
in pripravi za sprejem novega življenja v Tebi,
za sodbo prečiščenja in odločitve,
za vstop v kraj poveljanih v Božji slavi.

Primož Krečič

MLADI O ...

Marijino sporočilo vsem nam o tem, kako pomembna je za nas molitev, pravi tako:

Dragi otroci! Danes vas vabim, da bi bili ljudje molitve. Molite, dokler vam molitev ne postane radost in srečanje z Najvišjim. On bo preobrazil vaše srce in postali boste ljudje ljubezni in miru. Ne pozabite, otročiči, da je satan močan in da vas želi odvrniti od molitve. Ne pozabite, da je molitev skrivni ključ srečanja z Bogom. Zato sem z vami, da vas vodim. Ne opustite molitve. Hvala vam, ker ste se odzvali mojemu klicu! (25. avgust 2017)

Kaj pa je zate molitev, kaj ti pomeni v življenju in zakaj misliš, da je pomembna?

Molitev je zame pogovor z Bogom. V življenju mi molitev pomeni nekakšno povezavo s tistimi stvarmi, ki jih v vsakdanjem življenju ne dojemamo. Molitev jo pomembna zato, da jih dojamemo. (Blaž)

34

MOLITVI

Molitev je za naju povzdigovanje človekovega duha k Bogu in prošnja Bogu za dobrine. Molitev je dar od Boga in nama omogoča preko tega srečanje z Bogom kot božjim otrokom in to je živ odnos z neskončno dobrim Očetom.

Za naju je molitev polaganje zaupanje v Boga. Za naju je molitev miselna, duševna, telesna in duhovna dejavnost. V molitvi človek usmerja svoje misli, besede in dejanja k Bogu. Bog ne potrebuje molitve, potrebujemo jo mi. Molitev je za naju pomembna zato, ker omogoča pogovor z Bogom. (Petra in Benjamin)

Zame je molitev poglobljen stik z Bogom, je prošnja in tudi razbremenitev samega sebe. Z njo izkažemo vero v Gospoda, svojo ponižnost in predanost njemu. V življenju mi pomeni duhovno hrano, način življenja in gonilno silo vsakdana. Pomembna je za telo in duha, saj z njo priznavamo svoj izvor in preko nje prejemamo življenjsko moč in pomoč po Gospodu našem ... (Gorazd)

Odmev Medžugorja

RAZMIŠLJANJE

VIDKINJA VICKA

**o Marijinem življenjepis, o
molitvi ...**

Vidkinja Vicka Ivanković-Mijatović iz Bijakovićeve pri Medžugorju je napisala Marijin življenjepis, v katerem bo v celoti prikazano Marijino zemeljsko življenje od rojstva do vnebovzetja.

Življenjepis je že zdavnaj zapisan v treh zvezkih, Vicka pa sedaj čaka Marijino naročilo za objavo. Knjiga bo najprej tiskana v hrvaškem jeziku, v katerem se Vicka in Marija pogovarjata, potem pa še v ostalih svetovnih jezikih.

Kot je Vicka izjavila, se ji Marija prikazuje vsak dan ob 18.40 in je posebej zaskrbljena za mlade in družine, ki se nahajajo v zelo težki situaciji. Vicka meni, da jim lahko pomagamo s svojo ljubeznijo in z

molitvijo s srcem.

Marija preko Vicke mladim sporoča: »Dragi mladi, tisto, kar vam današnji svet ponuja, je minljivo in skozi to lahko vidite, da Satan zares izrablja vsak prosti trenutek zase. Danes se najbolj loteva mladih, ker želi zrušiti naše družine. Dragi otroci, ta čas je čas velikih milosti.« Marija želi, da začnemo njena sporočila živeti s srcem. Želi, da postanemo nosilci njenega miru in da molimo za mir v svetu. Zato želi, da najprej molimo za mir v svojem srcu, za mir v naših družinah, v naši skupnostih, potem pa da skupaj molimo za mir v svetu, pravi Vicka.

Marija pravi: »Če vi molite za mir v svetu, nimate pa osebnega miru v svojem srcu, ta molitev ni toliko vredna.« Prosi za veliko naših molitev, ker so ji potrebne. Prav tako Gospa želi, da molimo za uresničitev Božjih in njenih načrtov ter da vsak dan v roke vzamemo Sveto pismo, preberemo nekaj vrstic in da med dnevom tudi živimo, kar smo prebrali.

»Dajem vam mir, svojo ljubezen, da bi jo vi lahko ponesli v svoje družine in dali vsem okrog sebe,« sporoča Mati po Vicki, ki poudarja, da nam Gospa daje svoj blagoslov in moli za vse nas.

Po Vickinih besedah bi bilo Mariji še posebej ljubo to, da bi se v naših družinah in skupnostih obnovila molitev rožnega venca ter da bi starši

molili z otroki in otroci s starši. Tedaj nam Satan ne bi mogel nič, pravi. Ker je Satan močan in nas želi ovirati v vsem, Marija tudi prosi, da pomnožimo svoje molitve, da bi ga z njimi odgnali čim bolj stran od nas in nam ne bi mogel nič. To lahko najbolje storimo z rožnim vencem v roki, ker je to najmočnejše orožje proti Satanu, pravi Vicka. Da bi se čim lažje branili pred njim, nam Marija priporoča, da imamo pri sebi vedno nekaj blagoslovljenega.

Svetuje, da sveto mašo postavimo na prvo mesto, ker je to najpomembnejši in najsvetejši čas. To je čas, ko prihaja Jezus in ga mi sprejemamo v svoja srca. Zato tudi Marija želi, da se na ta del dneva/tedna na poseben način pripravimo, da bi Jezusa sprejeli čim bolj spoštljivo in ljubeče.

Prav tako priporoča sveto spoved, in sicer vsaj enkrat na mesec. Poudarila je, da spovedi ne smemo razumeti tako, da gremo k duhovniku, povemo grehe in živimo naprej enako kot prej, ampak se je treba spreminjati in postajati nove osebe.

Vicka, ki jo dnevno obišče več sto romarjev z vsega sveta, to svojo naporno »službo« opravlja z velikim veseljem in potrpežljivostjo. Pravi, da ji moč daje Gospa s svojo ljubeznijo. »Kadar človek nekaj želi in ima voljo, lahko veliko doseže, ker dela z ljubeznijo in s srcem.«

Včasih jo romarji sprašujejo, kdaj bo

Medžugorje razglašeno za romarsko svetišče. Vicka tako odgovarja: »Ob neki priložnosti smo Marijo vprašali, če nam to pove, ona pa je rekla: 'Prepustite to meni, za to bom poskrbela jaz. Vi sprejmite moja sporočila in jih živite.' Torej nam ni treba biti nič v skrbeh za to, bo že ona uredila. Mi moramo samo živeti po njenih sporočilih in navodilih in to posredovati tudi drugim ... Mariji se glede tega nič ne mudi. Veliko bolj kot do različnih priznanj ji je do naših src, saj pravi: 'Jaz želim vas.'« Vidkinja Vicka pa doda še naslednje Marijine besede: »Nisem prišla, da bi vam povedala kaj posebenga, novega, ampak, da bi vas spomnila tistega, kar že veste, pa ste se tega oddaljili.«

Prevod in priredba: Petra Černivec
Vir: <https://www.medjugorje-info.com/hr/vidioci-govore/vidjelica-vicka-ceka-gospino-odobrenje-da-objavi-njezin-zivotopis>

RAZMIŠLJANJE

PODBRDO ALI HRIB PRIKAZOVANJ ALI CRNICA??

Mogoče se bom komu zdel siten ali »pameten«, a rad bi napisal nekaj, kar mi že precej časa leži na duši. Mnenje o napisanem si pa ustvarite sami.

Že dolgo me namreč močno moti napačno poimenovanje Podbrda v Medžugorju, namesto katerega kar naprej slišim ime Crnica. Ko sem domačine spraševal, kaj v resnici je to, kateri kraj, predel, in kje je to, mi niso znali povedati. Le eden mi je potem razložil, da je to čisto majhen in ozek pas na vrhu Podbrda, spodaj pa je od leta 1981 tudi Brdo ukazanja, Hrib prikazovanj po naše. Tistega črnega dela Podbrda se iz doline niti ne vidi, pa nekateri vseeno trmasto vztrajajo, da gredo na kraj prikazovanja na Crnico.

Ko sem enkrat o tem na glas razmišljal pred eno skupino svojih romarjev, so mi vsi prisluhnili in se strinjali z mano. Za izziv sem jim pa dejal, da če mi kdo prinese iz Medžugorja ali okolice smerokaz z napisom Crnica, ga pojem z drogom

vred. Tega napisa namreč ni nikjer, ne boste ga videli niti v samem kraju niti kjerkoli v okolici. Piše le Brdo ukazanja ali Podbrdo. Tudi kdor bere o preteklem dogajanjem na tem svetem kraju ali pozorno spremlja razne aktualne prispevke, intervjuje, bo povsod naletel le na Podbrdo.

Tudi sam veliko berem o Medžugorju, to pa zato, da potem svojim romarjem podam preverjene vsebine ali pa kaj povem v pogovorih z ljudmi, ki jih to zanima. Nobenega od vidcev pa še nisem slišal in tudi zapisanega v njihovih odgovorih ne zasledil, da bi kdo rekel Crnica.

Ko so leta 1934 postavili križ na Šipovcu, so hrib na predlog takratnega patra preimenovali v Križevac. Za Šipovac tako danes le malokdo ve. Namen tega mojega razmisleka o Podbrdu pa ni preimenovanje, ampak pravilno imenovanje.

Pa še ena zanimivost. Zelo dober ameriški dokumentarec nam pove kar nekaj skrivnosti, ki smo si jih

nekateri v medsebojnih pogovorih že prej podelili med seboj, med drugim tudi to, da Medžugorje aktualni oblasti na začetku prikazovanj nikakor ni bilo po volji. Še več. S pomočjo tujih agentov so ta sveti kraj nameravali zbrisati z obličja Zemlje. Geslo, ki je bilo dogorjeno kot znak, da se to zgodi, pa je bilo, reci in piši – Crnica. Mogoče tu tiči tudi odgovor, zakaj domačini te besede ne slišijo radi in z veseljem uporabljajo ime Hrib prikazovanj.

Naj bo dovolj! Vsak naj še sam razišče, kaj je prav in kaj ne. Je pa vsekakor prav, da tudi pred samimi domačini poskrbimo, da nismo pred njimi največji nevedneži, če ne naslavljamo enega od hribov v neposredni okolici Medžugorja pravilno.

Sam že dolgo časa ne imenujem Podbrda drugače kot Podbrdo, Hrib

prikazovanj ali Brdo ukazanja. Pri svojem premišljevanju sem spoznal, da je tako prav in pri tem vztrajam. Poizkusite tudi ostali, gre. Sicer smo pa pri Društvu Mir glasniki in veliki ljubitelji Medžugorja in v tem smislu je prav, da govorimo le tisto, kar je res in prav.

Jurij

RAZMIŠLJANJE

MOČ MOLITVE

Spodbude s. Emmanuele ob Marijinih sporočilih

Danes vsi ljudje iščejo moč. A prava moč je molitvi! Povedala vam bom zgodbo.

Verjetno veste, da je v Medžugorju šest vidcev, najmlajši med njimi je Jakov. Ko so se pričela prikazovanja, je imel Jakov komaj deset let. Bil je edini otrok v svoji družini, reven, brez izobrazbe, vendar ga je Devica Marija izbrala. Izbrala ga je, ker je vsak od nas pomemben, ne glede na starost, na osebno situacijo, kulturo, izobrazbo. Rekla je: »Jakov, ti si zame pomemben. Potrebujem te.« Nekega dne je Devica Marija med prikazovanjem rekla: »Jakov, potrebno je, da stalno moliš. Moli male molitvice, kot so: 'Jezus, ljubim Te', 'Jezus slavim Te', 'Oče moj, izročam se v Tvoje roke' ali 'Marija, potrebujem Te', 'Angel, varuh moj, pridi in me varuj', torej kratke molitvice, ki bivajo v tebi in napolnjujejo tvoje srce. To delaj ves čas: ko greš v šolo, ko prideš domov k svoji mami, se igraš s svojimi prijatelji, se umivaš, se spravljaš spat,

delaš karkoli ... vedno moli.«

Jakov je sprejel to sporočilo. Imel pa je zelo rad nogomet in naslednji dan je imel nogometno tekmo s prijatelji. Ravno je bil že tako blizu, da bi se jim vsak trenutek pridružil na nogometnem igrišču, ko se je med tekom spomnil večernega sporočila prejšnjega dne – Marijine prošnje, da bi stalno molil. Čeprav naj bi se igra tedaj pričela, se je ustavil iz ljubezni do Device Marije in v naglici zmolil eno zdravamarijo. Potem je hitro stekel k svojim prijateljem. Zvečer se je Marija prikazala kot po navadi in rekla: »Jakov, zahvaljujem se ti za molitev, ki si mi jo daroval.« In v tistem trenutku ga je odpeljala na Kitajsko. Tam sta stopila v neko kitajsko hišo, v prostor s posteljo, na kateri je ležal neki moški. Marija je rekla: »Poglej tega moža, Jakov, mrtev je. Bil je zelo slab človek. Zelo zloben. Šel bi v pekel. Zahvaljujoč molitvi, ki si mi jo včeraj popoldne podaril, sem ga lahko navdihnila v trenutku odhoda ... in ni v peklu. V

trenutku odhoda je bil rešen, rešen za večno.« Jakovu je vzelo sapo od začudenja. Človek lahko torej spremeni celo večnost z molitvijo, podarjeno Mariji!

To vam pripovedujem, ker velja to tudi za nas. Marija nam pravi: »Če bi poznali vrednost vaše najmanjše molitve, bi molili brez prestanka.« In še: »Dragi otroci, potrebujem vaše molitve. Brez vas ne morem pomagati svetu. Prosim vas, da bi sodelovali z menoj. Potrebujem vas za uresničitev svojih načrtov. Pomagajte mi.« Pa še to: »Dragi otroci, ko molite, ste veliko lepši.« Molitev nam da lepoto. Da nam počitek. Ko mislimo, da smo preveč utrujeni, da bi molili, je to velika napaka, kajti v molitvi počivamo. Počivata naša duša in telo.

Marija tudi pove, da je molitev pogovor z Bogom. Za molitev ne zadošča, da vzamemo v roke rožni venec in da ga vrtimo, dokler ga ne

dokončano. Ne, molitev je obračanje na Osebo, gledanje te Osebe, zato ne recitiramo molitve avtomatično in z mislimi kje drugje. Ko molimo, glejmo to Osebo – če molimo k Jezusu, ga v duhu glejmo, če k Nebeškemu Očetu, se izročimo v Njegove roke.

Marija je dala ključ do dobre molitve, ko je rekla: »Dragi otroci, ne pozabite, da je Bog vaš največji prijatelj.« V molitvi boste našli rešitve tudi iz situacij, ki se zdijo popolnoma nemogoče. Včasih se nam zdi, da se bo naše življenje ustavilo, da so pred nami gore, ki jih ne moremo preplezati ... Vendar je rešitev! Rešitev obstaja v Božjem Srcu. Takrat se je treba vreči na kolena in reči Gospodu: »Pomagaj mi! Glej, ne vem, kaj naj naredim, sem čisto izgubljen, pomagaj mi!«

»V molitvi boste spoznali Božjo voljo,« nam pravi Devica. Spomnim se časa, ko se je pričela vojna v BiH

in so bombe padale tudi v naši regiji. Medžugorje je bilo čudežno obvarovano. Takrat smo živeli v mali skupnosti, štiri smo bile. Vaščani so nam svetovali, naj odidemo in naj se po nepotrebnem ne izpostavljamo nevarnostim. Me pa smo rekle: »Če smo bile poklicane v Medžugorje, nas je torej Marija izbrala. Ali smo res poklicane, bomo izvedele v molitvi.« Tako smo molile in v molitvi je vsaka od nas vprašala Marijo v svojem srcu: »Ali želiš, da odidem ali naj ostanem?« Po štiri urah je vsaka od nas prejela sporočilo, da naj ostanemo in pomagamo vaščanom. Tako smo ostale in kmalu spoznale, zakaj je Marija dala to sporočilo v naša srca. Pomagale smo evakuirati otroke in varovati njihove matere, pomagale smo starim ljudem ki niso mogli oditi, pomagale smo pri sprejemanju humanitarne pomoči, pri raztovarjanju in uporabi prehranskih izdelkov, življenjsko potrebnih izdelkov. Torej, Marijo smo vprašale za nasvet in v molitvi smo lahko postale orodje v Njenih rokah. Ne pozabimo, da smo vredni, pomembni, potrebni, nihče ni premajhen, premlad, prereven, prestar, preveč bolan, da bi pomagal sveti Devici pri njenih načrtih. Tudi če nas svet podcenjuje, smo veliki v Božjih očeh. **Za Boga smo zelo pomembni!** To vedite in tega se veselite. Danes povejte Devici

Mariji: »Mati, želim ti pomagati pri tvojih načrtih, želim tebi in tudi tvojemu malemu otroku ponuditi kratke molitve, drobna dejanja in kratke pogovore s Teboj.«

Devica nas gleda z občudujočimi očmi, ker v nas vidi nekoga, ki je bil ustvarjen od Boga in po Božji podobi. Ona nas ljubi in nas potrebuje, kot mi potrebujemo njo.

Pripravila Marta Ciraj

Povzeto po: Moč molitve v 10 minutah s
s. Emmanuelo iz Medžugorja
https://www.youtube.com/watch?v=Y78r_CQNZg4

MARIJINI OBROKI NA MLADIFESTU 2017

Magnus MacFarlane-Barrow iz Škotske je ustanovitelj humanitarnega združenja Marijini obroki. Magnus je pričeval na letošnjem festivalu mladih (Mladifestu) v jutranjem programu v petek, 4. avgusta. Poleg njega so spregovorili tudi večletni prijatelj Marijinih obrokov p. Petar Komljanović, prostovoljka Zrinka Skelin iz Zagreba in Jimmy Belabre iz Haitija, ki je nekoč bil deležen Marijinih obrokov. Magnus je mladim med drugim povedal tole:

»Kot lahko vidite, ta prelepi sad Medžugorja na prelep način še naprej raste. Mogoče se bolj kot kdajkoli prej letos nahajamo sredi velikega trpljenja. V Siriji, v mestu Alep, hranimo veliko otrok, ki doživljajo travme zaradi vojnih dogodkov. V Južnem Sudanu sodelujemo z lokalno katoliško Cerkvijo. Okrog šest milijonov ljudi se na tem delu zemlje sooča z lakoto. Preko štirje milijoni ljudi so morali zapustiti svoje domove. Včasih

starši pridejo do šole s svojimi otroki na rokah. Z otroki, ki so zaradi lakote preveč slabotni, da bi še lahko samostojno hodili. Veliko otrok (sirot zaradi vojne) tja prihaja samo, ker sicer nimajo nikogar, s komer bi lahko bili. Včasih v teh strašnih situacijah slišim posameznike, ki pravijo: 'In kje je v vsem tem Bog?'

Mogoče tudi vi kdaj slišite to vprašanje. Mogoče si ga celo sami postavljate. In potem pridem sem in vidim vas, vas mlade apostole ljubezni, in vidim Boga. Gledam naše pomočnike v Južnem Sudanu. Vsak dan tvegajo življenje, da bi ti otroci vendarle dobili nekaj hrane. Zares tvegajo svoje življenje ... in v tem vidim Boga.

V teh dneh sem srečal mnoge izmed vas, ki se zelo trudite in žrtvujete in ki vseeno delate z veseljem v tem poslanstvu Marijinih obrokov. V vas vidim Božje kraljestvo, o katerem poslušamo te dni v

Božji besedi med sveto mašo.

Te dni veliko razmišljam o otrocih, ki sem jih srečal v Etiopiji. Prav tam želimo začeti nov projekt Marijinih obrokov. Srečal sem fanta, ki hodi v šolo, ker želi nekega dne postati zdravnik. Toda on je vsak dan zaradi šole štirinajst ur od doma, vmes pa ničesar ne je. In vsi ostali otroci v tisti šoli so v enaki situaciji. V času kosila so na šolskem dvorišču otroci samo nemo sedeli. Nihče od njih ni jedel in nihče se ni igral, ker nimajo moči in energije za to. Obljubil sem jim, da bomo tudi k njim prinesli Marijine obroke.

Vse bi vas povabil, da molite za te otroke in za vse druge otroke po svetu, ki čakajo na Marijine obroke. Mogoče bomo v odgovoru na Marijino vabilo v postnem času razmišljali o teh otrocih, in če je Božja volja, upam, tudi čim prej prišli mednje z Marijinimi obroki. Tudi oni bodo lahko videli Boga in vedeli

bodo, da jih Bog ni zapustil.

Iz srca se zahvaljujem vsakemu posebej. Hvala vam za vsako drobno delo ljubezni! Kličem vas vse, da se nam pridružite v tem poslanstvu. Da niti en otrok na svetu ne bi preživel dneva brez hrane. Če pa drugega ne morete, vsaj molite za to, ker brez molitve to delo ne bi obstajalo. Hvala vam.«

Prevod in priredba: Andreja Pezdevšek

Dragi dobrotniki!

Z vašo velikodušnostjo smo v mesecih juliju in avgustu nakazali 5.600 € (v tem letu doslej skupaj 18.500 €) za Marijine obroke. Hvala vam!

Obenem vam obveščamo, da Marijini obroki pričenjajo svoje poslanstvo tudi v Etiopiji. Magnus MacFarlane-Barrow, ustanovitelj Marijinih obrokov in glavni izvajalec, nam je pisno sporočil, da ga je pred kratkim v severni Etiopiji pretresel

pogovor s 15-letnim Dawitom, ki je na vprašanje, zakaj vsak dan po skromnem zajtrku tri ure pešači v šolo in potem še tri ure nazaj, ne da bi vmes karkoli jedel, rekel: »Nočem vse življenje živeti v tej revščini. Želim si, da bi mogel pomagati drugim ljudem.« Potem je še tiho dodal: »Morda bi lahko nekega dne postal celo zdravnik«. Petnajstletnik gre vsako jutro od doma ob 5. uri in se vrne ob 19. uri. Vmes je torej štirinajst ur brez hrane, šest od teh ur pa pešači.

Učitelj je Magnusu povedal, da vsi otroci v tej šoli delijo enako usodo, da so ves dan brez hrane. Ko so zaključili pogovor, so otroci imeli odmor, pri nas temu rečemo odmor za malico. Ko se je Magnus ozrl po igrišču, pa ni bilo nikogar, ki bi se tam igral v času odmora za malico, ker tudi nihče ni jedel.

To je šola, ki sedaj pričakuje Marijine obroke. Šola je na območju, ki je bilo v 80. letih prejšnjega stoletja prizadeto zaradi pogubne suše. Kmalu po tistem so bili zanje izvedeni dobrodelni koncerti za pomoč, danes pa ljudje stradajo zaradi nove suše, ker se svetovna javnost zanje prav nič ne zmeni. Lokalna skupnost pa se je

Dawit, 15

navdušila za prostovoljno sodelovanje po načelih, ki veljajo za Marijine obroke. Hvala Bogu, ta šola bo kot prva v Etiopiji kmalu dobila Marijine obroke, pri čemer bodo kot zelo dragoceni soudeleženi tudi naši prispevki.

Tako se bo število naših bratov in sester, ki bodo lažje preživeli in se šolali, še povečalo. Trenutno Marijini obroki hranijo 1.230.171 otrok.

Hvala vsem dobrotnikom, ki verjamete, da bi moral imeti vsak otrok pravico do hrane in izobraževanja ter možnost za to.

Marta Ciraj

Možnost prispevanja darov: DPM-MIR SLOVENIJA, Černetova 20, 1000
Ljubljana, Swift LJBASI2X
IBAN SI56020130261483786
SKLIC: 00 1983-2002
NAMEN: Marijini obroki
KODA NAMENA: CHAR

ROMANJA

Od 6. do 9. oktobra 2017. Odhod ob 4.45 z avtobusne postaje v Novi Gorici, ob 5.00 iz Rožne Doline. Prijave: Darko 0039-0481-32121 ali 051/893-654 in Ana 05/302-25-03. Prijava se šteje za sprejeto z vplačilom celotne cene. Slovenski državljani potujejo z veljavno osebno izkaznico

Od 12. do 15. oktobra 2017, veliko jesensko romanje. Duhovni vodja g. župnik Vinko Podbevšek. Tudi tokrat bo z nami Peter Dolinar, ki nas bo vodil po postajah križevega pota na Križevac. Dogovorjen obisk p. Petra Ljubičiča. Vse informacije in prijave: Janez Ahačič 031/390-490 ali j.ahacic@iol.net ter Peter Dolinar 040/979-622.

Od 13. do 15. oktobra 2017. Odhod iz Kranja ob 19.00, preko Ljubljane ob 19.20, Novega mesta ob 20.30 in Metlike ob 21.00. Povratak 15. oktobra zjutraj. Prijave: Emilija 051/670-759 ali Zdenka 07/334-61-25.

Od 13. do 15. oktobra 2017. Odhod iz Ljubljane 13. oktobra pozno popoldan, povratak 15. oktobra zvečer. Duhovno vodstvo. Prijave in informacije: Petra 030/308-686.

Od 27. do 29. oktobra 2017. Odhod iz Ljubljane ob 14.00, iz Ajdovščine ob 15.00, iz Postojne ob 15.30 in iz Ilirske Bistrice ob 16.15. Prihod domov v nedeljo, 29. oktobra, v večernih urah. Prijave in informacije: Manuela 040/324-268 ali 05/726-28-53.

Od 27. do 31. oktobra 2017. Odhod iz Ljubljane 27. oktobra ob 19.30, vožnja preko Žalca (20.30), Celja (21.00), Šmarja pri Jelšah (21.30), Rogaške Slatine (22.00), Rogatca (22.15) in preko Đurmanca do Zagreba ter nato po avtocesti do Medžugorja. Odhod iz Medžugorja 31. oktobra po večerni sv. maši. Povratak v Slovenijo 1. novembra 2017 v zgodnjih jutranjih urah. Dodatne informacije in okvirni program dobite ob prijavi. Prijave: Andreja Pezdevšek 041/274-021 (po 18.00) ali apezdevsek@gmail.com

Od 3. do 5. novembra 2017 (»krompirjeve« počitnice). Odhod iz Ljubljane 3. novembra ob 6.00, prihod 5. novembra zvečer. Duhovno vodstvo. Prijave in informacije: Petra 030/308-686.

Od 10. do 12. novembra 2017. Odhod iz Kranja ob 19.00, preko Ljubljane ob 19.20, Novega mesta ob 20.30 in Metlike ob 21.00. Povratak 12. novembra zjutraj. Prijave: Emilija 051/670-759 ali Zdenka 07/334-61-25.

Od 24. do 26. novembra 2017, za obletnico smrti patra Slavka Barbariča. Duhovno globoko romanje. Prijave in informacije: Janez Ahačič 031/390-490.

Od 24. do 26. novembra 2017. Odhod iz Ljubljane 24. novembra ob 19.30, vožnja preko Žalca (20.30), Celja (21.00), Šmarja pri Jelšah (21.30), Rogaške Slatine (22.00), Rogatca (22.15) in preko Đurmanca do Zagreba ter nato po avtocesti do Medžugorja. Odhod iz Medžugorja 26. novembra po sv. maši. Povratek v Slovenijo 26. novembra v poznih večernih urah. Dodatne informacije in okvirni program dobite ob prijavi. Prijave: Andreja Pezdevšek 041/274-021 (po 18.00) ali apezdevsek@gmail.com

Od 8 do 10. decembra 2017. Odhod iz Kranja ob 19.00, preko Ljubljane ob 19.20, Novega mesta ob 20.30 in Metlike ob 21.00. Povratek 10. decembra zjutraj. Prijave: Emilija 051/670-759 ali Zdenka 07/334-61-25.

Od 29. decembra 2017 do 2. januarja 2018 – za novo leto. Odhod iz Ljubljane 29. decembra 2017 ob 19.30, vožnja preko Žalca (20.30), Celja (21.00), Šmarja pri Jelšah (21.30), Rogaške Slatine (22.00), Rogatca (22.15) in preko Đurmanca do Zagreba ter nato po avtocesti do Medžugorja. Odhod iz Medžugorja 2. januarja 2018 dopoldne. Povratek v Slovenijo 2. januarja v poznih večernih urah. Dodatne informacije in okvirni program dobite ob prijavi. Prijave: Andreja Pezdevšek 041/274-021 (po 18.00) ali apezdevsek@gmail.com

Od 30. decembra 2017 do 2. januarja 2018 – za silvestrovo in novo leto. Odhod iz Ljubljane 30. decembra ob 6.00, prihod 2. januarja zvečer. Duhovno vodstvo. Prijave in informacije: Petra 030/308-686.

Od 30. decembra 2017 do 2. januarja 2018 – za silvestrovo in novo leto. Odhod iz Ljubljane ob 6.00. Povratek 2. januarja zvečer. Duhovno vodstvo. Prijave: Marinka 01/839-46-15, 041/841-058.

VABILA IN OBVESTILA

ROMARSKI SHODI NA ZASAVSKI SVETI GORI

Vsako prvo nedeljo v mesecu je romarski shod na Zasavski Sveti gori. Ob 13.00 je molitev rožnega venca in litanij, ob 14.00 pa sveta maša.

Naslednji shodi bodo: **5. novembra 2017**, na 31. navadno nedeljo med letom (zahvalna nedelja), ter **3. decembra 2017**, na 1. adventno nedeljo.

Vsi Marijini častilci in vsi romarji, prav lepo vabljeni k Mariji na Zasavsko Sveto goro.

SEMINARJI POSTA, TIŠINE IN MOLITVE

V Medžugorju vse leto potekajo seminarji posta, tišine in molitve. Organizirani so v različnih jezikih. Dva najbližja, ki bosta v hrvaškem jeziku, bosta od 3. do 8. decembra 2017 (prijave sprejemajo od 1. oktobra 2017 dalje), nato pa še od 11. do 16. februarja (prijave sprejemajo od 1. januarja 2018 dalje).

Seminar je organiziran v Domus Pacis.

Več informacij je na spletni strani <http://www.medjugorje.hr/files/file/seminarposta.htm>, kontaktna oseba je Marija Dugandžić, seminar.marija@medjugorje.hr

MIR – Odmev Medžugorja

Naslov uredništva: Černetova 20, 1000 Ljubljana, e-pošta: revija.mir@gmail.com

Izdajatelj in založnik: Društvo Mir Slovenija, Černetova 20, Ljubljana

Uredništvo: Primož Krečič (odgovorni urednik), Mirjam Sterle (glavna urednica), Herman Kocjančič, Petra Černivec, Klavdija Jurišič, Marta Ciraj, Frane Pavlovčič, Marinka Turina, Tanja Tršan Vodopivec, Janez Ahačič, Andreja Pezdevšek.

Jezikovni pregled: Mirjam Sterle. **Oblikovanje:** Herman Kocjančič, Mirko Budimir. **Tisk:** Salve d. o. o., Rakovniška 6, 1000 Ljubljana.

Uredništvo si pridržuje pravico do krajšanja člankov in do izbora najprimernejših člankov za posamezno številko revije.

Dar za posamezno številko/posamezni izvod: 2 €. Dar za celoletno naročnino po pošti je 15 € za Slovenijo; za države EU je 20 €; za ostali svet pa 25 €. TRR za dar iz Slovenije: SI 56 0201 3025 9455 807 s pripisom DAR ZA MIR; za dar povsod iz tujine: IBAN SI 56 0201 3025 9455 807, BIC/SWIFT: LJBAS12X.

Za naročanje ali objavljanje revije kličite od 16. do 21. ure: Frane 040/306-692, Petra 030/308-686 ali pišite na e-naslov: revija.mir@gmail.com

Stare številke revije si lahko ogledate na spletnem naslovu <http://www.medjugorje.si>

V skladu z dekretom papeža Urbana VIII. in uredbo II. vatikanskega koncila izdajatelj izjavlja, da nima namena prehitovati sodb Cerkev o naravi dogajanj in sporočil, o katerih pišemo v naši reviji. Ta sodba pripada le zanesljivi avtoriteti Cerkev, katero vsi avtorji popolnoma upoštevamo. Besede, kot so »prikazanje, čudež, sporočilo« in podobne, so tukaj del človeškega pričevanja posameznikov.

25. septembra 2016. „Danes vas kličem k molitvi. Naj vam bo molitev življenje. Samo tako se bo vaše srce napolnilo z mirom in radostjo. Bog vam bo blizu in vi ga boste občutili v svojem srcu kot prijatelja. Govorili boste z Njim kot z nekom, ki ga poznate in, otročiči, imeli boste potrebo, da pričujete, ker bo Jezus v vašem srcu in vi zedinjeni v Njem.“

Dar za revijo 2€